

„Preto muž ... prilipne k svojej manželke a budú jedným telom“ (Gn 2, 24)
8. – 10. októbra 2010, piate národné stretnutie Modlitieb otcov vo Svite

Ahoj, chlapi,

mesiače, ktoré uplynuli od nášho ostatného spravodaja, boli pre nás pomerne rušné. Dostali sme pozvania na regionálne stretnutia v Bratislave, v Trnave a v Rajeckých Tepliciach, ďalej na lokálne stretnutia v Lietave, Piešťanoch (tu vznikla nová skupinka), Ľubotíne a napokon aj na národné stretnutie MO v Čechách v Albeřiciach. Okrem toho sme sa postupne stretli so štyrmi otcami biskupmi a predstavili sme im naše spoločenstvo (podrobnejšie o tom píšeme nižšie). Všetky tieto stretnutia sú pre nás povzbudením, že Boh rozširuje svoje dielo medzi mužmi. Ďakujeme Pánovi za nové skupinky a za nových členov MO.

Rád by som sa trochu pristavil pri stretnutí v Albeřiciach, malebnej osade v Krkonošiach (30. 4. – 2. 5.). Zúčastnilo sa na ňom 47 otcov, téma bola: „Muži, milujte manželky, ako aj Kristus miluje Cirkev ...“ (Ef 5, 25). Slová duchovného otca Josefa Červenku o tom, ako máme milovať svoje ženy, prinášať obety, slúžiť, sa ma veľmi dotýkali, pretože boli ako ozvena toho, čo sme počuli vo Svite v októbri minulého roku: „Ak sa chcete stať dobrými otcami, odovzdajte sa tomu, od ktorého pochádza každé otcovstvo na nebi i na zemi, prinášajte obety vo vašich rodinách a nasledujte Ježiša, ktorý neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil.“ Okrem toho sme však v Albeřiciach počuli ešte niečo veľmi dôležité – riešenie problémov v manželstve a v rodine je v prvom rade na nás mužoch.

Nedávno som si u nás na sídlisku nechtiac vypočul na ulici časť hádky medzi manželmi. Nahnevaný muž obhajoval svoje konanie tým, že on má predsa rovnaké práva ako jeho žena. Bez toho, že by som vedel, o čo ide, ma prenikol pocit, že tadiaľto cesta nevedie. Môžeme mať rovnaké práva ako ženy, ale nemyslím si, že na ne urobíme dojem, keď sa na to budeme odvolávať. Myslím si, že podvedome od nás čakajú viac. A viac od nás očakáva aj Boh.

Napríklad to, že prideme prví s prosbou o odpustenie a zmierenie. Aj vtedy, keď máme pocit, že tentoraz sme v tom boli nevinne. Neznamená to, že ignorujeme manželkinu chybu, ani to, že sme slabí a necháme po sebe skákať. Znamená to, že svoju ženu milujeme a nedovolíme, aby diabol zneužíval naše slabosti a staval nás proti sebe. Keď diabol naviedol Adama a Evu na hriech, Adam sa vyhovárал: „To žena, ktorú si mi dal, nie ja!“ Záhradu však mal strážiť Adam, nie Eva.

Aby sme našli silu urobiť tento prvý krok k zmiereniu, potrebujeme Božiu pomoc, vďaka ktorej sa naše zranenie stane malým v porovnaní s veľkosťou nášho poslania. O toto prosíme v našej modlitbe odovzdania sa – aby sme boli muži plní moci a vnútornej sily. Keď žena pocíti, že k nej prichádzame v pokore a zároveň plní moci, ktorá nás presahuje, je pre ňu ťažké na to nereagovať. Myslím si, že takého muža bude milovať a obdivovať.

Ešte krátka poznámka k tomu, že keď sa otvoríme Bohu naplno, začnú ťažkosti. Áno, zdá sa, že toto sa deje. Ale to nie je všetko. Začne aj požehnanie. Bez neho by sme náš zápas dlho nevydržali. A nie je nič lepšie na tomto svete ako vidieť, že Boh požehnáva naše kroky. Vďaka Ti, Pane, za spoločenstvo, ktoré sme v Albeřiciach utvorili. *Ivan*

Stretnutia s otcami biskupmi

Už dlhšie sme sa pokúšali o neformálne stretnutia s našimi otcami biskupmi, aby sme im mohli predstaviť naše spoločenstvo. Vedeli sme, že takéto stretnutia sú veľmi dôležité pre celú komunitu, pretože MO už dávno pôsobia takmer vo všetkých diecézach na Slovensku. Najskôr sme sa chceli stretnúť s naším otcom biskupom Tomášom Galisom. Okrem predstavenia sa sme otca biskupa chceli predovšetkým poprosiť o jeho požehnanie a povolenie pôsobiť v Žilinskej diecéze. Takéto pre nás prvé stretnutie sa uskutočnilo v októbri minulého roku počas plánovanej návštevy celosvetového koordinátora MO diakona Mauricea na Slovensku. Žiaľ, Maurice nemohol pre zdravotné ťažkosti na Slovensko pricestovať, a tak sme na stretnutie s otcom biskupom zostali značne oslabení. Našťastie sa k nám pripojila významná posila – kapucín brat Gabriel, vtedy ešte duchovný 'správca' hnutia MM na Slovensku. Tak sme sa teda stretli s otcom biskupom s malou dušičkou, ako to dopadne. Boli sme vrelo privítaní a pohostení. Otec biskup veľmi pozorne počúval, ako sa modlíme v našich skupinkách, a postupne, ako nás začal trochu spoznávať, začali sa rozplývať jeho obavy, či dielo, ktoré koordinujeme, je skutočne zdravé a či je dobré, keď pôsobí v jeho diecéze. Nakoniec sme dokonca dostali prosbu, aby sme zakladali nové skupinky MO, najmä na Kysuciach. To však, samozrejme, nie je až také jednoduché. Skupinka vzniká predovšetkým pôsobením Ducha Svätého a my slúžime najmä na to, aby sme mužom poskytli základné informácie a tiež aby sme sa za nové skupinky modlili a vzájomne sa podporovali. Nakoniec sme dostali od otca biskupa požehnanie a povolenie, aby sme sa modlili MO v skupinkách tak ako doteraz.

Po tomto prvom stretnutí sme dostali pozvanie na stretnutie od gréckokatolíckeho vladyku Milana Chautura. Toto stretnutie sa zatiaľ nepodarilo zrealizovať. Na jar tohto roku sme dostali pozvanie na stretnutie s otcom arcibiskupom Trnavskej arcidiecézy Róbertom Bezákom a na stretnutie s otcom biskupom Spišskej diecézy Františkom Tondrom. Obe tieto stretnutia pripravili mamy zo spoločenstva MM, ktoré na stretnutiach predstavili regionálne koordinátorky MM a miestne skupinky MM. My sme na stretnutia pozvali tiež otcov z miestnych skupiniek MO a bolo pre mňa potešujúce vidieť, aký záujem majú otcovia biskupi práve o tieto miestne spoločenstvá a ako ich teší, keď počujú, že v ich diecéze sa muži spolu modlia za svoje manželky a deti. Od oboch biskupov sme dostali požehnanie na ďalšie pôsobenie v ich diecézach. Zatiaľ posledné stretnutie sa konalo v júli na nitrianskom hrade s otcom biskupom Viliamom Judákom. Aj on pozorne počúval, ako sa modlíme, ocenil, že sa stretávame každý týždeň, a zaujímal sa o skupinky MO z Nitrianskej diecézy a o kňazov, ktorí chodia na naše stretnutia. Prosil nás o modlitby za všetkých kňazov.

Petr

Maurice

Mnohí sa modlíte za nášho zakladateľa Mauricea a pýtate sa na jeho zdravotný stav. Podľa jeho vlastných slov od konca januára začal mať problém s dvojitým videním a na prelome februára a marca mal dve menšie porážky. Následne strávil päť týždňov v nemocnici. Počas pobytu v nemocnici začal strácať rovnováhu a padať ako následok ochabnutia svalov, čo lekári najskôr spájali s porážkami. Neskôr zistili, že ide o Myasthenia Gravis, chorobu, ktorá spôsobuje ochabovanie svalov. V tom čase sa už nedokázal sám ani postaviť z postele. Vďaka správnej diagnóze mu lieky veľmi pomohli a 13. mája ho prepustili z nemocnice. Doma sa dokáže opatrne pohybovať sám a dokonca už pomaly a pod dohľadom vyjde aj hore schodmi.

Jeho život sa zmenil na odдых a modlitbu. Premýšľa o budúcnosti, modlí sa za ňu a odovzdáva ju nášmu milujúcemu Bohu. Prosí nás, aby sme vám toto dali vedieť. Ďakuje vám všetkým, ktorí ste si na neho spomenuli v modlitbe, a odkazuje, že už len to, že nám môže písať vlastnými rukami, je zázrak.

„Nech vás všetkých žehná Pán.“ Maurice.

Ježišova láska nás spája a napíňa

Nedávno sme sa niektorí zúčastnili na stretnutí Modlitieb otcov v Alběřiciach v Českej republike. Toto stretnutie bolo veľmi obohacujúce pre dušu. Cestou na to miesto ma očarila príroda, ktorá si na jar oblieka nové šaty. V nej pôsobiaca Božia ruka pohľadza každého, kto si ju všimne. Mnohí z nás prišli snád' i s očakávaniami, že sa v našom osobnom živote niečo zmení k lepšiemu. Niektorí možno neprišli s nejakými ambíciami, a tak čakali, ako sa to bude ďalej vyvíjať.

V piatok večer pri predstavovaní som si položil otázku: „Prečo sme sa tu zišli?“ Odpoveď som dostal jednoznačnú: „... lebo nás ženie Kristova láska.“ (2 Kor 5, 14 – 17) Ona nás prijíma a spája navzájom, vo viere nás zjednocuje a učí milovať. Svätý Bonaventúra z Bagnoregia to povedal takto: „*Kristus je učiteľom trojakým spôsobom – ako cesta, pravda a život. My ho musíme uctievať, napodobňovať, počúvať a pýtať sa ho, aby sme získali múdrosť poznania pravdy, disciplínu, aby sme neupadli do pokušenia, a ochotu, aby sme nasledovali dobro.*“ Každý sme originál, a keď som počúval svedectvá života, ktoré otcovia rozprávali, žasol som nad tým, ako Božie slovo vybrané pre toto stretnutie plne obsiahlo podstatu, prečo sme sa zišli. Ešte dnes mi rezonujú tieto slová v mysli: „*Muži, milujte svoje ženy tak, ako Kristus miluje svoju cirkev.*“

Čo krajšie môže byť, ako milovať a byť milovaný? Každý z nás túži byť milovaný. Niekedy to napríklad vidíme na chlapoch, keď sa stretnú spolu pri pive posilnení alkoholom a dvojmyselnými slovami si navzájom hovoria vtipy o ženách a smejú sa až k slzám. Pritom si tľapnú po pleci a hovoria si: „Kamarát, máš to ťažké.“ Ale toto nie je šťastný život. Ježiš je cestou k šťastnému životu. Jeho láska vanúca cez Ducha Svätého nás nesie a žiari nehasnúcim hrejivým svetlom. Pre šťastný život potrebujeme modlitbu, tak ako to povedal sv. Ján Mária Vianney: „*Modlitba je vyjadrením vzťahu, nie potreby. Modliť sa, to značí v prvom rade myslieť na Ježiša.*“ Áno, aj naše stretnutia otcov prebiehajú pri modlitbe. Keď sme v Alběřiciach v sobotu počas Krížovej cesty stúpali hore prudkým vrchom, uvedomil som si, že modlitba nás otvára pre Božiu milosť, ktorá nám pomáha vidieť život Jeho očami. Milosť, ktorú prijímame v modlitbe, má nebeskú silu. V modlitbe spoznávame Ježiša ako neomylnú Pravdu. Svätý Augustín to povedal takto: „*Viera otvára cestu k prekročeniu brány pravdy. Skúmaním pravdy možno nájsť Boha a uveriť. Vo vnútornom človeku prebýva pravda.*“

Počas tohto stretnutia otcov v liturgii Božieho slova sme čítali úryvok zo Skutkov apoštolov, ako Pavol a Barnabáš boli poslaní ohlasovať Božie slovo židom, ale židia ho odmietli, preto bolo ohlásené pohanom. (Sk 13, 44 – 49) Položil som si otázku: ako je to so mnou? Prijímam Božie slovo a uskutočňujem ho? Sú len dve cesty, dobrá a zlá. Sv. Pavol ďalej hovorí: „*Kto neprijal lásku k pravde, ide do záhuby.*“ (2 Sol 2, 10) Sú to možno tvrdé slová, ale pravdivé. My chlapi sa často robíme „tvrďasmi“, ale v hĺbke svojho vnútra občas i plačeme. Plač je užitočný vtedy, keď plačeme nad svojimi hriechmi, že sme nimi urazili dobrého Boha. Ako často potrebujeme zažiť tie chvíle, aby nám zahoreli srdcia, a toto s nami dokáže urobiť len Ježiš. Spomeňme si na emauzských učeníkov, ako im zahoreli srdcia, keď im Ježiš vykladal písma. (Lk 24, 32)

Ako blízko máme k prameňu živej vody. Stačí natiahnuť ruku, pozdvihnúť svoje srdce a povedať: Ježišu, ďakujem Ti za manželku, za deti i za život. Ježiš je život, ktorý, keď k nám prehovorí, prehluší našu hluchotu, a keď zažiarí, tak prežiarí našu slepotu. Nedávno ma zaujala správa, ako uskutočnili experiment vo washingtonskom metre zameraný na pozornosť ľudí. Na husliach za 3,5 mil. dolárov zahral slávny virtuóz náročné hudobné diela v dĺžke 45 min. Nezastavil sa pri ňom nikto z dospelých, iba trojročný chlapec. Hoci niekoľko dní predtým hral na svojich vypredaných koncertoch, kde vstupenka stála 100 dolárov. Pri hraní v metre zarobil len okolo 40 dolárov. Aj takí sme my ľudia. Keď ideme do kostola, vieme, kto tam býva v bohostánku, ale len ťažko Boha spoznáваме vo všednom živote. Keď som bol mladší, túžil som byť výborný organista, ale niečo mi hovorilo, že to vôbec nie je dôležité. Najkrajším koncertom v ľudskom živote je byť v priateľstve s Ježišom a s Pannou Máriou. Každý z nás si ide svojou cestou života. Háji si svoju pravdu a nesie svoje bremeno. Slobodná voľba je na nás. Duchovný otec Jozef nám v Alběřiciach pripomína: „Chlapi, to je na vás, aby ste konali dobro. Prvou prioritou manželstva je spása duše vášho sviatostného partnera.“

Kiež prijímame Ježišovo evanjelium a v ňom zotrívame, aby, tak ako to povedal apoštol Pavol: „*Vy ste ho prijali, zotrívate v ňom a prostredníctvom neho dosahujete spásu...* (1 Kor 15, 1 – 2). Ježiš je ten, ktorý nás spája v jednu Božiu rodinu. Ďakujem všetkým organizátorom stretnutia v Alběřiciach a vďaka tiež patrí našim manželkám, cez ktoré môžeme plnšie prežívať Ježišov dotyk. S vďačnosťou v srdci končím tieto riadky slovami žalmistu (Ž 145, 21): „*Nech moje ústa hlásajú slávu Pánovu a všetko živé nech Jeho sväté meno velebí navždy a naveky.*“ Ondrej

Boh túži po láske človeka

V niektorých spoločenstvách sa veľmi zdôrazňuje základná pravda viery, že Boh každého z nás osobne a nesmierne miluje; že túto pravdu treba prijať nielen rozumom, ale aj srdcom; že ju treba nielen akceptovať, ale aj prežiť. Pri istej príležitosti som si uvedomil, že sa snažím žiť podľa Božej vôle, denne sa modlím, aby som nežil ja, ale Ježiš žil a konal vo mne, avšak tejto pravde síce verím, ale mi chýba tá hĺbka prežívania tejto skutočnosti, ktorá preniká celú našu bytosť a určuje naše správanie. Niekoľko dní potom sa mi dostal do ruky text p. Vojtěcha Kodeta, kde som čítal: „Boh túži po človeku a jeho láske – skôr než si človek uvedomí svoju túžbu po Bohu. Ježišovo zvolanie na kríži „Žízňim“ (Jn 19, 28) je vyjadrením tejto Božej túžby po spásе každého človeka, po odpovedi lásky z našej strany...“

Tieto slová sa ma hlboko dotkli – nekonečný, všemohúci Boh túži po mne, po mojej láske, po láske červíka, ktorý má plno chýb! Na túto túžbu nemožno neodpovedať láskou alebo aspoň túžbou po láske, túžbou viac milovať... (Dnes myslím, že to bola Božia odpoveď na moju nevyjadrenú túžbu zakúsiť, že ma osobne miluje.)

Od tej doby sa snažím z tejto prežitej pravdy viery, z tohto jadra akoby znovu vybudovať svoje postoje, správanie, skutky a snahy. Laco

Ako sa modliť

V Bratislave nedávno otvorili predajňu Karmelitánskeho vydavateľstva. Na slávnostnom otvorení sa zúčastnil aj jeden z jeho najúspešnejších autorov, karmelitán Vojtěch Kodač. Ľudia hromadne kupovali jeho knižku „Učenie“, vydanú nedávno v slovenskom preklade, a dávali si ju podpísať. Aj ja som sa postavil do radu s tými skvelými, sviežimi exhortáciami, každá na jednu stranu. Pritom som si všimol, že ho istý môj priateľ požiadala o požehnanie, tak som ho požiadala o požehnanie aj ja. Na toto požehnanie nikdy nezabudnem: nielen preto, že to bola krásna, hlboká modlitba o rast v

láske, ale najmä preto, ako sa modlil: bol v tejto modlitbe celý, jeho telo a duša, srdce a duch, celá jeho osobnosť bola sústredená na modlitbu.

Z tohto zážitku som sa naučil o modlitbe možno viac ako z celej knihy o modlitbe. Od tejto chvíle sa mi darí v modlitbe oveľa lepšie: človek sa najľahšie naučí niečomu, čo videl na vlastné oči.

Laco

Obnova

Nasledujúce riadky sú od zakladateľky Modlitieb matiek Veronicy, veríme, že môžu osloviť aj mužov:

Drahé sestry, som si istá, že najväčšou túžbou našich srdc je to, aby mladí ľudia poznali a zamilovali si nášho Pána! V posledných týždňoch sa slovo OBNOVA objavuje často a ja cítim, že to Pán volá nás všetkých, aby sme sa za to úprimne modlili. Cítim, že je dôležité, aby sme sa VŠETCI v našich mestách, dedinách, v našich krajinách modlili nielen všeobecné modlitby, ale naozaj modlitbu od srdca s prosbou o zoslanie Ducha Svätého, aby zmenil srdcia a myslenie ľudí, aby sa jeho ľud k nemu vrátil a naše krajiny boli obrátené.

Hoci sa nám veci môžu zdať beznádejné, nie je to tak... **Náš Boh je mocný Boh a môže a chce zmeniť veci**, ak my budeme úprimní v našich modlitbách. Vyžaduje to oddanosť a vytrvalosť. Naozaj sa cítim byť povolaná toto od vás chcieť... Ste ochotné? Boli by ste pripravené modliť sa navrhovanú modlitbu za obnovu **každý deň** a modliť sa proti drogám, potratom, násiliu a zneužívaniu a za obrátenie ľudských srdc?

Žiadame tiež všetky mamy z MM, aby zmapovali svoju oblasť a dohodli sa, aby sa za jednotlivé časti ich dediny, mesta modlil každý deň niekto z ich skupiny alebo niekto známy. Tak bude každý dom v každej ulici ich oblasti pokrytý každý deň modlitbou.

Modlitba za OBNOVU

Otče, modlíme sa za OBNOVU.

Prosíme, vylej svojho Ducha na svoj ľud

a daruj nám nový obraz tvojej slávy,

novú skúsenosť s tvojou mocou,

novú plnosť viery v tvoje Slovo

a nové zasvätenie sa tvojej službe,

aby tvoja láska rástla medzi nami

a tvoje kráľovstvo prišlo k nám.

Veríme, Otče, že nás ochrániš

pred úkladmi diabla,

ktorý chce zničiť tvoje plány a úmysly.

Vyhlasujeme ťa za Pána našich životov.

Nech sa stane tvoja vôľa. Amen.

Myslím, že pôvodne sme všetky cítili, že Pán nás povolal do Modlitieb matiek, aby sme sa modlili len za deti, ale teraz si uvedomujem, že je to oveľa viac.

S láskou v Ježišovi

Veronica

I n z e r á t

Hľadá sa kandidát N E B A.

Ponúka sa N E B O.

„Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo,
ani do ľudského srdca nevystúpilo,
čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú.“ (Pavol 2, 9)

Požaduje sa

- vyčistenie rieky života
- roztrhanie okov hriechu
- vyhodenie starého kvasu
- zrieknutie sa pavučín zla
- odmietnutie nízkych cieľov
- zbavenie sa mylných pavier.

Očakáva sa

- kreatívne myslenie a konanie
- vzdelávanie v Božom zákone
- spoľahnutie sa úplne na Boha
- vyžarovanie radosti zo života
- sytenie sa Slovom a Chlebom
- udržiavanie lampáša s olejom.

Zaručuje sa

„Pán ťa bude chrániť od všetkého zlého.
Pán ti bude chrániť život.“ (Žalm 121, 7)
„Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo
tmách, ale bude mať svetlo života.“ (Ján 8, 12)

Upozorňuje sa

Nie je možný žiadny **rabat**
na spolu s Pánom žitý **sabat**.

Kludia Vargová

Žit' s Bohom

Naša milá priateľka, nazvime ju Boženka, dostala od svojej šéfky príkaz preskúmať sťažnosť, ktorá došla na jednu podriadenú organizáciu. Išla tam s dvoma kolegyňami, zistili, že sťažnosť je čiastočne oprávnená, nič hrozné, ale nejaké veci treba dať do poriadku. Napísali o tom správu a za normálnych okolností mala byť pre ňu celá záležitosť v zásade skončená. Presnejšie, z tej organizácie mali vrátiť podpísanú správu a do určeného termínu poslať hlásenie, že veci dali do poriadku – nič zvláštne, rutinná záležitosť.

Stalo sa však niečo iné: príbehol vedúci tej podriadenej organizácie pán Y, celý rozzúrený, že takej osobnosti ako on niečo vytkli – jemu, ktorého brat je veľký šéf na

istom ministerstve a on sám stojí vysoko v stránickej hierarchii tej správnej strany. Nadávky, vyhrážky, urážky a opakované vyhlásenie: ja tú správu nepodpíšem.

Boženka je milé, láskavé dievča, ale keď ju napadnú, vie sa aj brániť. Pokojne, zdvorilo, ale dôsledne. Kolegyne, spoluautorky správy, ani nemukli, kompetentný vedúci sa zľakol a nechcel s tým mať nič spoločné, sama musela odolávať záplave nadávok. Ako nám neskôr povedala, po celý čas sa v duchu modlila. Trvalo to možno dve hodiny, potom sa stalo niečo prekvapujúce. Pán Y postupne nadával čoraz menej intenzívne, občas povedal akoby pre seba: „Čo s tým mám robiť? Ja to nepodpíšem!“, potom chytil pero a správu o kontrole podpísal a odišiel. Toto nikto neočakával, bol to šok. Boženka sa kolegyniam priznala, že sa po celý čas modlila. „Ja tuším začnem chodiť do kostola,“ reagovala na to jedna z nich.

Keď nám to porozprávala, ešte viac ako neočakávané ukončenie príbehu ma potešilo, že takúto prekérnu situáciu Boženka prežívala spojená s Bohom, s modlitbou. Pochopil som, že Boženka žije s Bohom, že modlitbové prežívanie sporu bolo pre ňu niečo spontánne a akoby prirodzené – a ona to potvrdila. Povedal som jej: ja sa už dávno modlím za to, aby som cez deň nestratil kontakt s Bohom, aby som malé a veľké udalosti dňa prežíval s Pánom, ale nejako mi to nejde.

Od tohto rozhovoru sa mi lepšie darí prežívať dni s Bohom. Možno mi to vyprosila Boženka.

Laco

Kontakt na Modlitby matiek

P. O. Box 137, 850 00 Bratislava 5
modlitbymatiek@yahoo.com
Tel./fax: 02/6241 2629

Kontakt na Modlitby otcov

Ivan Melo: tel. 041/566 2156, Stodolova 12, 010 15 Žilina
Petr Maxa: info@modlitbyotcov.sk, www.modlitbyotcov.sk

Milí otcovia, ak aj vy máte záujem o spoločné modlitby otcov, napíšte (alebo mailujte) nám. Radi vám (zdarma) pošleme útlu knižku Modlitieb otcov, z ktorej máme veľkú radosť, a tiež ďalšie spravodaje a informácie. Knižka okrem iného slúži na zjednotenie rôznych skupiniek otcov – keď sa z nej modlíme, naše modlitby sa spájajú vo veľkej reťazi nielen na Slovensku, ale po celom svete.

Ak chcete prispieť na naše aktivity, nové číslo nášho účtu v Tatrabanke je: 2611582395, kód banky 1100.